

NOTA SOBRE LA BACTERÍDIA ANESPORÒ- GENA I PROVES D'IMMUNITAT ENFRONT DE LA INFECCIÓ NATURAL

per

J. VIDAL

C. LÓPEZ

J. FOLGADO

Convençuts que les experiències d'immunitat en el carbuncle, si són fetes amb animals de laboratori, no poden donar-nos resultats aprofitables, per l'extraordinària sensibilitat dels cobais i conills a la bacterídia, hem preferit portar les nostres investigacions al camp.

En primer lloc, per a observar les reaccions que produiria al bestiar oví, i en segon terme, per considerar que tot l'interès de les nostres experiències radica en l'eficàcia com a tècnica de vacunació de tipus econòmic i inofensiu.

Fou fet un primer assaig amb bacterídies anesporògenes, com a tempteig reaccional.

Els cultius esmerçats són en brou Martin, de vuit dies. Les dosis aplicades, 0'1 cc. per via intradèrmica. La corba tèrmica mitjana obtinguda fou aquesta : en inocular, 38'7; 24 hores, 39'8; 48 hores, 41; 72 hores, 39'7; 96 hores, 39'2, i 120 hores, 38'8.

La reacció local és rapidíssima, generalment abans dels vint minuts. Es veu clarament un petit edema al lloc de la inoculació, que persisteix un parell de dies,

per a desaparèixer totalment als quatre dies. Els animals no han deixat de menjar, i el seu aspecte és aparentment normal, sense les coixeres habituals en aquestes vacunacions.

La innocuïtat d'aquesta primera experiència ens féu pensar que caldria utilitzar un cultiu de major virulència, que lògicament hauria de donar major immunitat.

En una nota anterior, comunicàvem haver trobat una tècnica que mantenia, d'una manera pràcticament estable, la virulència de la nostra bacterídia anesporògena.

Utilitzant, doncs, cultius en brou Martin, d'una virulència calculada en 0'15 cc., per a matar cobais de 500 gr., començarem per inocular un lot de 6 ovelles i 6 xais amb 1/5 i 1/8 cc., respectivament. Foren inoculats aquests caps el dia 20 d'abril del 1931, a les sis de la tarda. Les temperatures preses al matí i tarda donaren aquestes variacions : dia 20, 38'6; dia 21, 39'3 i 39'8; dia 22, 39'6 i 40'2; dia 23, 39'8 i 40'4; dia 24, 39'3 i 39'5; dia 25, 39 i 39'2; dia 26, 38'7 i 38'9; dia 27, 38'6 i 38'7.

Després del dia 27, la temperatura és normal. La reacció local augmenta fins al segon dia, seguint un curs harmònic amb la temperatura. Al segon i tercer dia, els animals no mengen gaire de gust. Surten a la pastura sense delit. Alguns coixegen i altres no es mouen d'ajeguts. Els senyals d'una reacció són, doncs, perfectament visibles.

Després d'aquestes proves, són inoculats els lots següents:

19 maig 1931.....	412 ovelles amb 1/5 de cc.
9 juliol.....	500 ovelles amb 1/8 de cc.
10 juliol.....	660 ovelles amb 1/5 de cc.
17 juliol.....	650 ovelles amb 1/8 de cc.

Les reaccions generals foren aproximadament com les observades en el lot anterior de prova, sense cap baixa per carbuncle.

Els animals vacunats passaren l'estiu i la tardor en rostolls, on tots els anys morien un bon tant per 100 de caps a causa de la bacterídia, malgrat la vacunació per la tècnica clàssica de Pasteur.

Únicament del lot del 9 de juliol moriren, durant el mes d'octubre, 12 caps. No es pogué fer un diagnòstic de laboratori, però, per les dades clíniques recollides, hom creu que no fou la bacterídia la causa de la mort.

Tot esperant resultats d'inoculacions més nombroses, amb els corresponents controls, pot fer-se aquesta conclusió provisional : la bacterídia anesporògena, amb la virulència esmentada, dóna, amb una sola inoculació intradèrmica, una immunitat suficient per a resistir el contagi natural. El seu maneig no és perillós, i les reaccions són clares i ràpides.

*Instituto de Biología Animal.
Madrid.*